

vydání této směrnice. Výše uvedený rozpor německé právní úpravy se znovu objeví, až uplynou lhůty pro tyto časově omezené výjimky. Cíle směrnice – snížit zatížení životního prostředí vozidly s ukončenou životností a do nejvyšší možné míry se vyhnout odpadům – mohou být nejlépe dosaženy co nejrestriktivnějším výkladem čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice.

(¹) Úř. věst. L 269, s. 34.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Švédskému království

(Věc C-186/05)

(2005/C 171/14)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 25. dubna 2005 žaloba směřující proti Švédskému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou L. Ström van Lierem a S. Pardo Quintillánem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Švédské království tím, že omezuje soukromý dovoz alkoholických nápojů nezávislémi prostředníky nebo profesionálními dopravci, což nelze považovat za odůvodněné na základě článku 30 ES, porušilo článek 28 Smlouvy o založení Evropských společenství
2. uložil Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise se domnívá, že článek 28 ES nepřipouští, aby Švédsko obecně omezovalo soukromý dovoz alkoholických nápojů prostřednictvím nezávislého prostředníka nebo profesionálního dopravce. Komise se dále domnívá, že překážku obchodu nelze odůvodnit na základě článku 30 ES z důvodu ochrany zdraví obyvatel s poukazem na odůvodnění 1) omezit soukromý prospěch, 2) omezit dostupnost alkoholických nápojů nebo 3) potřeba vykonávat kontrolu věku spotřebitele; v žádném z těchto případů není pro uvedený záměr toto opatření nutné nebo přiměřené. Skutečnost, že pouze maloobchodní monopol má právo na obstarání soukromého dovozu na žádost zákaz-

níka považuje Komise za překážku obchodu, což je nutné posuzovat podle článků 28 ES a 30 ES. Švédská vláda se domnívá, že zákaz soukromého dovozu je součástí existence a způsobu fungování maloobchodního monopolu a musí být posuzováno podle článku 31 ES, a že jako takový nemůže být považován za diskriminační nebo narušující hospodářskou soutěž mezi členskými státy, jakož alternativně, že je vhodný a přiměřený.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Areios Pagos (Řecko) ze dne 17. března 2005 ve věci Agorastoudis a další (C-187/05), Panou a další (C-188/05), Kotsambougioukis a další (C-189/05) a Akritopoulos a další (C-190/05) proti Goodyear ABEE

(Věc C-187/05, C-188/05, C-189/05 a C-190/05)

(2005/C 171/15)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Areios Pagos (Řecko) ze dne 17. března 2005 ve věci Agorastoudis a další (C-187/05), Panou a další (C-188/05), Kotsambougioukis a další (C-189/05) a Akritopoulos a další (C-190/05) proti Goodyear ABEE, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. března 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Areios Pagos (Řecko) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

S ohledem na to, že řecké právo nestanoví, že je třeba předem vydat soudní rozhodnutí při konečném uzavření podniku nebo firmy pouze z vůle zaměstnavatele v souladu s čl. 1 odst. 2 písm. d) směrnice Rady 75/129/EHS (¹), vztahuje se uvedená směrnice na hromadné propouštění způsobené konečným uzavřením provozovny podniku nebo firmy, o kterém bylo rozhodnuto pouze z vůle zaměstnavatele bez předchozího soudního rozhodnutí?

(¹) Úř. věst. L 48, 22.2.1975, s. 29; Zvláštní řecké vydání: kapitola 5 svazek 2 s. 44.